

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/186/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

68/2017. (IV. 27.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2016. június 1-jén előterjesztett **panaszát** a 2017. április 27-én megtartott zárt ülésén született döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a P.-i Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele és élettársával szemben történt sorozatos rendőri intézkedés (segítségnyújtás) elmulasztása miatt 2016. május 27-én postai úton terjesztette elő panaszát, amit 2016. július 14. napján, postai úton kiegészített.

I.

A hosszú, nehezen érthető és olvasható panaszbeadvány és annak kiegészítése (a panaszos csak a beadványok fénymásolt példányát továbbította a Testület felé) alapján az alábbi tá állapítható meg.

1) A pontos dátum megjelölése nélkül a panaszos előadta, hogy 16 óra 8 perckor hívta a 112-es segélyhívó számot. A P.-i Rendőrkapitányság ügyeletes közölte, hogy nem küld rendőrt. A panaszos élettársa 16 óra 16 perckor ismételten hívta a segélyhívó számot, és azt kérte, hogy kommandósok menjenek a helyszínre. Az ügyeletes azt közölte, hogy kommandósokat nem fognak küldeni.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszbeadvány szerint több személy – akiket a panaszos név szerint számtalan esetben megemlített beadványában és különböző jelzőkkel illette őket („többszörös gyilkosok”, „agybetegek”) – több időpontban megfenyegette őt és élettársát. Aznap délután azzal fenyegették meg, hogy „úgy jársz, mint P. F., te is megdöglesz, a torkodat elvágom!”. A megjelölt személyek verték a házuk ajtaját és falát.

A panaszos aznap 20 óra 38 perckor hívta ismételten a 112-es segélyhívó számot, amikor is az ügyeletes nő azt közölte, hogy megállítja a panaszos által megjelölt személyeket. 22 óra 30 perckor a panaszos ismételten hívta a segélyhívó számot, akkor az ügyeletes nő azt közölte, hogy intézkednek, ennek ellenére a panaszosék egész éjszaka nem tudtak aludni, mert „mindent vertek”. 22 óra 37 perckor újra telefonált a panaszos, közölte az ügyeletes azonban, hogy kommandósokat nem küldenek ki, csak rendőrt. A panaszos által név szerint megjelölt személyek edényeket vertek össze, azt kiabálták, hogy „szemetek, megdöglötök!”, később pedig azt, hogy „a pi...ád széjjel lövöm!”, illetve „a gödör meg van ásva, ez vár benneteket!” Hangtompítós fegyverrel is lövöldöztek, és zseblámpáztak, valamint a panaszos és élettársa ruháit is be akarták szennyezni. Életveszélyesen megfenyegették a panaszost és élettársát, közölték a személyek velük, hogy éjjel „kivégzik” őket. A panaszos felsorolta, hogy mely időpontokban hívta a segélyhívó számot: 20 óra 33 perckor, 20 óra 46 perckor, 21 óra 58 perckor, 22 óra 7 perckor, de a rendőrség nem tett semmit.

2) 2016. május 2-én 8 órakor a panaszos kiment a házból és azt érezte, hogy nagy bűz van. 16 óra 55 perckor hívta a 112-es segélyhívó számot, és amikor az ügyeletes azt közölte, hogy a rendőrök is haverjai a rájuk támadó embereknek, letette a telefont. 18 óra 24 perckor ismételten hívta a segélyhívó számot, mert az egyik, név szerint megjelölt férfi (K. J.) azt kiabálta, hogy gyere ki, szemet, szétlőlek, mint egy kutyát, utána a kurva következik”. Az ügyeletes azt mondta a panaszosnak, ha a férfi visszamegy a házához, azonnal telefonáljon. 19 óra 32 perckor, illetve 19 óra 40 perckor a panaszos ismételten hívta a 112-es segélyhívó számot. Akkor azt kiabálták nekik, hogy „megdöglötök”, illetve „vén kurva, agyon leszel löve és el leszel égetve”.

19 óra 50 perckor két személy érkezett a panaszos házához, akik közölték, hogy „Rendőrség!”, a panaszos azonban azt mondta, hogy az ajtót nem nyithatja ki senkinek sem. 20 óra 2 perckor a panaszos élettársa hívta a 112-es számot, mert újabb fenyegetéseket kaptak („összekötözik és elviszik őket, lelövik és eltemetik, úgy járnak majd, mint P. J.”) 21 óra 16 perckor több lövést hallott a panaszos, 21 óra 39 perckor pedig hívta a 112-es segélyhívó számot, de közölte, hogy rendőrt nem kér.

3) 2016. május 22-én 9 óra 30 perckor a panaszos hívta a 112-es segélyhívó számot, segítséget kért az őket ért újabb, életveszélyes fenyegetés („le lesztek löve”) miatt. Aznap később az ajtót is rájuk verték. 11 órakor azt kiabálták a panaszos által név szerint megjelölt személyek, hogy „a kurvát kivégezzük”, 12 órakor azt, hogy „kurva, ki leszel végezve!”. A panaszos 13 óra 5 perckor ismételten telefonált, aznap később még 17 óra 10 perckor és 17 óra 20 perckor is.

18 óra 9 perckor „rendőr ruhában”, „rendőrtelefonnal” érkeztek a panaszos házához. A beadvány ezen részénél a panaszos „bukott rendőrökről” is említést tett. 18 óra 48 perckor a panaszos élettársa hívta a segélyhívó számot, majd 21 óra 36 perckor ismételten. A kiérző rendőröknél nem volt CB rádió. A panaszos szerint a rendőrök haverjai az őket zaklató személyeknek.

4) 2016. május 23-án 1 óra 7 perckor a panaszos újból segítséget kért a rendőrségtől. Majd aznap még több ízben hívta a segélyhívó számot (20 óra 38 perckor, 23 óra 6 perckor). A rendőrség azonban nem nyújtott hathatós segítséget az őket zaklató személyekkel szemben. Aznap is kiabáltak nekik,

verték a falat, az ajtót. Volt, hogy a segélyhívó számon az operátor senkit nem kapcsolt, amikor a panaszos telefonált segítségért.

5) 2016. május 25-én 6 óra 1 perckor megint verték a panaszos házának ajtaját és falát, és fenyegették őket („szemét, kurva, ki lesztek végezve”), 13 óra 15 perckor a panaszos volt felesége edényeket vert össze. 14 óra 30 perc és 16 óra között több lövést hallottak, 19 óra 30 perctől ismét verték az ajtót és a falat. A panaszos 21 óra 33 perckor hívta a 112-es segélyhívó számot, és kommandósokat kért. Aznap éjjel sem tudtak pihenni.

6) 2016. május 26-án 6 órától ismét verték a falat és az ajtót, és fenyegetően kiabáltak a panaszosnak és élettársának. 11 óra 8 perckor hívta a panaszos a 112-es segélyhívó számot. 16 óra 20 perckor azt kiabálták a panaszosnak, hogy másnap a panaszos élettársa már nem él, „a mécses elő van készítve”. A panaszos 17 óra 7 perckor hívta a 112-es segélyhívó számot. A rendőrök neki azt mondták, hogy szemét, az élettársát pedig lekurválták. 21 óra 6 perckor a panaszos ismételten hívta a segélyhívó számot, és a panaszos közölte, hogy verik a háza falát és ajtaját, és kérte, hogy kommandósok érkezzenek, szedjék össze az őket fenyegető személyeket. Azt is kiabálták, hogy a panaszos élettársát lelövik, és a lakását elfoglalják. A panaszos 23 óra 33 perckor hívta ezt követően a segélyhívó számot, de segítség nem érkezett a házukhoz.

7) 2016. május 27-én reggel 6 órakor már ismételten kiabáltak a panaszost fenyegető személyek („kurva, megdöglesz”).

8) A panaszos beadványában említést tett arról, hogy írt Budapestre is levelet a rendőrségnek, de nem tesznek semmit ügyükben. Ezt azonban a továbbiakban nem részletezte.

9) A panaszos kéri, hogy a számára okozott nehézségek miatt „fájdalom költséget” ítéljen meg neki a Testület.

II.

A beadványok, azok tartalma és megfogalmazása miatt a Testület az Országos Bírósági Hivatalhoz fordult annak érdekében, hogy a panaszos (és az élettársa) szerepel-e az általa vezetett Gondnokoltak Nyilvántartásában, azonban a nyilvántartás rájuk vonatkozóan adatot nem tartalmaz.

III.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A rendőrségi dokumentumok szerint a P.-i Rendőrkapitányság rendőrei fogatosították a panaszolt rendőri intézkedéseket.

2) A Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) r. alezredes osztályvezetőjének tájékoztató levele az alábbi információkat tartalmazza.

a) A panaszos – aki „a TIK-ben köztudottan notórius segélyhívó – 2016. május 21-én 18 óra 16 perckor a 112-es segélyhívószámra tett bejelentést, miszerint K. J. életveszélyesen megfenyegette őket. Az eljáró TIK ügyeletes r. őrnagy a helyszínre irányította a P.-i Rendőrkapitányság két egységét. Az intézkedő rendőr a helyszínről jelentette, hogy az általa jól ismert bejelentő nem hajlandó ajtót nyitni és kommunikálni vele, a bejelentést a helyszíni adatgyűjtés alapján alaptalannak találta, a bejelentőt ezért feljelenti.

b) A panaszos élettársa (P. J.-né) – aki a TIK-ben köztudottan notórius segélyhívó – 2016. május 22-én 18 óra 48 perckor a 112-es segélyhívószámon tett bejelentést, miszerint kér rendőrnek öltözött személy fenyegeti. Az eljáró TIK ügyeletes r. százados a helyszínre irányította a P.-i Rendőrkapitányság egyik egységét. A helyszínen intézkedő rendőr jelentette, hogy a bejelentés valótlan, ezért a bejelentőt feljelenti.

c) A panaszos élettársa 2016. május 26-án 16 óra 27 perckor a 112-es segélyhívószámon tett bejelentést életveszélyes fenyegetésről. Az eljáró TIK ügyeletes c. r. főőrzsászlós a helyszínre irányította a P.-i Rendőrkapitányság egyik egységét. A helyszínen intézkedő rendőr jelentette, hogy a bejelentés valótlan, ezért a bejelentőt feljelenti.

d) A panaszbeadványban megjelölt 2016. május 23. napján bejelentés nem történt. Továbbá a megjelölteken túl a panaszos vagy élettárs bejelentése alapján nem volt helyszíni rendőri intézkedés 2016. május 21. és 26. napja közötti időszakban.

e) A TIK osztályvezetőjének álláspontja szerint a TIK eljáró ügyeletesei mindhárom esetben jog- és szakszerűen jártak el, parancsnoki intézkedésként – sokadszor – felhívja ugyanakkor az állomány figyelmét arra, hogy a bejelentők bejelentései esetén, függetlenül az ismert előzményektől (a bejelentők rendszeres mentális zavarai), törvényes és szakszerű eljárást kell lefolytatni.

f) A r. alezredes a tájékoztató levelében azt a megjegyzést tette, hogy az említett esetek és a TIK ügyeletesek „korábbi, több éves tapasztalatai alapján egyértelműen megállapítható”, hogy a panaszos és élettársa „mentálisan zavart, notórius módon ‘kényszerképzeteik’ alapján segélyhívást kezdeményező, rendőri intézkedést követelő, majd azt panaszoló személyek”.

3) A rendőrség továbbította a Testület részére a hangfelvételeket.

a) Az első felvétel (4 perc 36 másodperc terjedelmű) szerint 2016. május 21-én 18 óra 16 perckor telefonál a panaszos a segélyhívószámra. Bejelentése szerint „ide rendőrök nem kellene, be se jöhetnek az udvarba. Csak kommandósok, és K.-t zavarják el. Mást nem mondok. Nem rendőrség, kommandósok, zavarják el a K.-t, mert állandóan fenyeget bennünket.” Tisztázzák az ügyeletessel, hogy hol tartózkodik (lakcímen) a panaszos. Ma már többször megfenyegette őket K. J.. A férfi az mondja, hogy a rendőrök jó haverjai, ezért őt nem fogják elzavarni. A panaszos élettársa átveszi a telefont és elmondja, hogy azt mondta neki K. J., hogy „a picsámat szétlövi”. A férfi még mindig ott van, és mindenféle disznóságot kiabál. A panaszos azt mondja, „ez nem állapot, ami itt megy egész nap, életveszélyben vagyunk, nem is igen merünk kimenni”. A szőlőt reggel megcsinálta, gond van a gerincével, elmúlt 70 éves. Az ügyeletes közli, hogy mondja el ezt a rendőrnek is. A panaszos közli, hogy a rendőrnek is el fogja mondani, de küldjenek kommandósokat.

A második (2 perc 54 másodperc terjedelmű) felvétel az előző folytatása, 2016. május 21-én 18 óra 21 perctől folytatódik. A rendőrnek is elmondja, hogy K.-t küldjék el, és megismétli a férfi által kiabált csúnya kifejezéseket, illetve, hogy a rendőrök haverjai. Felhárítónak tartja a viselkedést.

Megismétli, hogy rendőr ne menjen hozzájuk, csak kommandósok. Segítséget kérnek, mert életveszélyben vannak.

b) A harmadik (2 perc 42 másodperc terjedelmű) felvétel 2016. május 22-én 18 óra 48 perckor kezdődik. A panaszos élettársa telefonál, miszerint nagyon kiabálnak a lakásuknál. A „picsakapitány”, meg K. J., rendőri telefon volt a kezükben és rendőr ruhában voltak. Azt kiabálták, hogy „estére te már nem leszel itt, vén kurva, elvisznek a rendőrök és meg leszel gyilkolva”. Az ügyeletes megkérdezi, hogy rendőrök voltak vagy nem, amire azt válaszolják, hogy nem tudják. Kérik, hogy kommandósokat küldjenek ki, nehogy valami baj történjen, egész éjjel dörömböltek. Kérik, hogy ne rendőrök menjenek ki (az ügyeletes elmondja, hogy ezt nem a panaszosék döntik el, hanem az illetékes rendőrök).

c) A negyedik (2 perc 49 másodperc hosszúságú) felvétel szerint 2016. május 26-án 16 óra 27 perckor hívja mobiltelefonon a segélyhívó számot a panaszos élettársa. Elmondja, hogy „össze-vissza kiabálnak ezek mindent”. M. L., N. Á. J-né, T.-né, a menyé és a többiek ott vannak, és azt kiabálják, hogy „lelőnek, és a mécseset hozzák, már elő van készítve”. Az ügyeletes elmondja, hogy kapcsolni fogja a rendőrséget, amire a panaszos azt válaszolja, hogy ne kapcsolja őket, kommandósokat kapcsoljanak (közben mondják, hogy csúzlival lőnek, ami koppant) és leteszi a telefont.

4) A rendőrség továbbította a Testület részére a „Küldés leírása” elnevezésű dokumentumokat.

a) 2016. május 21-én 18 óra 16 perckor a panaszos mobiltelefonon tett bejelentést a 112-es segélyhívó számon a Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére, miszerint a lakcímén K. J. azt kiabálja neki, hogy „a picsámat szétlővi”. Még a helyszínen van.

Az ügyeletes hangot kapcsol, első körben nem tudott küldeni senkit. Később küldi az egyik egységet, amely jelentette, hogy nem engedte be őket a bejelentő, pedig többször elmondták, hogy rendőrök. A bejelentés alaptalan, feljelentik a bejelentőt.

A küldés időpontja 18 óra 22 perc (sikertelen), majd 19 óra 12 perc, a befejezés időpontja 19 óra 56 perc. Az elintézés típusa: egyéb, szabálysértési feljelentés, adatgyűjtés, rendőri jelentés. Életveszélyt nem állapítottak meg.

b) 2016. május 22-én 18 óra 48 perckor a panaszos élettársa mobiltelefonon tett bejelentést a 112-es segélyhívó számon a Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére, miszerint a lakcímükön két rendőrnek öltözött személy megfenyegette. A bejelentő a telefonszámon elérhető, várja a járőröket. Az egyik egységet küldik, amely azonban előtte másik küldéshez megy. Mindenképpen menjen a járőr. A járőrök jelentették, hogy a bejelentő bezárkózott, többszöri felszólításra sem jöttek ki, azt megtagadták. Feljelentés készül.

A küldés időpontja 19 óra 9 perc, a befejezés időpontja 21 óra 44 perc. Az elintézés típusa: egyéb, adatgyűjtés, rendőri jelentés, szabálysértési feljelentés.

c) 2016. május 26-án 16 óra 27 perckor a panaszos élettársa mobiltelefonon tett bejelentést a 112-es segélyhívó számon a Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére, miszerint a lakcímükön életveszélyesen megfenyegette két személy (M. L. és N. Á. J-né), hogy este meg fogják ölni. Az ügyeletes kapcsolni akarta a helyszín pontosítása miatt, de letette, és kommandósokat kér. Az egyik egységet küldik, amely jelentette, hogy meghallgatva, valótlan bejelentésért szabálysértési eljárást kezdeményeznek. Jelentés készül.

A küldés időpontja 16 óra 34 perc, a befejezés időpontja 17 óra 20 perc. Az elintézés típusa: egyéb, helyszín megtekintése, igazoltatás, jelentés, szabálysértési feljelentés.

5) A panaszos, illetve élettársa bejelentései alapján mindhárom alkalommal szabálysértési feljelentés készült a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 175. §-ába ütköző és aszerint minősülő valótlan bejelentés szabálysértésének elkövetése miatt.

a) A panaszos 2016. május 21-én tett bejelentése miatt az intézkedő rendőrök 2016. május 25-én feljelentést tettek valótlan bejelentés szabálysértése miatt. A szabálysértési feljelentés azt a többletinformációt tartalmazza, hogy a c. r. törzsrőrmester – aki egy c. r. főtörzszászlóssal volt a helyszínen – a panaszost a helyszínen nem tudta meghallgatni, mivel többszöri kopogtatására sem nyitott ajtót senki. A panaszos annyit szólt ki a csukott ajtón keresztül, hogy nem nyit ajtót, mert a rendőr biztos a K. és parancsba kapta, hogy őt nem engedheti be. Ezt követően további kommunikációt nem lehetett a panaszossal kezdeményezni. A rendőr közölte a panaszossal, hogy ellene szabálysértési eljárást kezdeményez, amire nem reagált semmit. A rendőr a helyszínen bűncselekményt, illetve szabálysértést megállapítani nem tudott. A tapasztaltakat jelentették az ügyeletvezetőnek, majd a helyszínt elhagyták.

b) A 2016. május 22-én tett bejelentés miatt az intézkedő rendőrök 2016. május 23-án szabálysértési feljelentést tettek a panaszos ellen. A feljelentés azt a többlet adatot tartalmazza, hogy a helyszínen a panaszos lakhelyéről szolgáló hétvégi házból a panaszos hangja hallatszott, amint valakihez beszél. A rendőrök kopogtattak, a panaszos kikiabált, hogy ki az. A c. r. törzszászlós közölte nevét és beosztását, és kérte, hogy a panaszos jöjjön ki, hogy meghallgathassák bejelentése miatt. A panaszos azonban nem ment ki, a rendőrökkel való kommunikációt megszüntette. A panaszost többször felszólították – „a törvény nevében” szavak előrebocsátásával – a csukott, zárt ajtón keresztül, hogy menjen ki, amire azonban nem reagált. A rendőrök más személyeket nem láttak a helyszínen. A tapasztaltakat jelentették a TIK ügyeletesének.

c) A 2016. május 26-án tett bejelentés miatt az intézkedő rendőrök szintén szabálysértési feljelentést tettek a panaszossal és annak élettársával szemben. A feljelentés szerint a panaszost és élettársát a panaszos volt felesége és társai életveszélyesen megfenyegették, hogy estére meggyilkolják őket, és kommandósokat kér a helyszínre. A rendőrök kérdezésekor a helyszínen meghallgatták a panaszost és élettársát, akik elmondták, hogy a telküktől lejjebb megjelent egy férfi („bölömbika”), akit korábban „picsakapitánynak” hívtak, illetve a panaszos egyik volt felesége, továbbá T.-né, aki Gy.-n lakik és rendőr, és még sokan mások. Azt kiabálták nekik, hogy készítve van a mécses és estére meg lesznek gyilkolva, úgyhogy készüljenek. A panaszos élettársa azt is elmondta, hogy a valójában nem létező fiát korábban ezek a személyek több lövéssel megölték, akit eltemették a telkükön. Azt is ki akarják ásni, de a panaszosék azt nem hagyják. A kutyájukat is megpróbálták ezek a személyek hétszer megölni, ez idáig sikertelenül, mert a panaszos minden alkalommal megmentette a kutyát. A szabálysértési feljelentést készítő rendőrök megjegyezték, hogy a panaszosék által elmondottak a valóságnak nem felelnek meg, rendszeresen léletszerűtlen dolgokat állítanak. A rendőr közölték velük, hogy ellenük szabálysértési feljelentést tesznek a valótlan bejelentés miatt, amit látszólag megértettek és tudomásul vettek. A tapasztaltakat jelentették a TIK ügyeletesének.

6) A P.-i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Szabálysértési Előkészítő Alosztálya határozatot hozott a panaszossal (és élettársával szemben) tett szabálysértési feljelentések tárgyában.

A valótlan bejelentés szabálysértése elkövetése miatt tett feljelentést a rendőrség mindhárom esetben elutasította büntethetőséget kizáró ok (kóros elmeállapot) alapján. A határozatok indokolási

része azt tartalmazza, hogy a panaszos (illetve élettársa) bejelentései alapján a járőrök minden esetben a helyszíntre mentek és megállapították, hogy az abban foglaltak nem fedik a valóságot. A panaszos (illetve élettársa) számos esetben tett bejelentést a rendőrség ügyeleteire, különböző szabálysértések, illetve bűncselekmények miatt, amiket a kitérő rendőrök egyetlen alkalommal sem tapasztaltak, illetve a környéken fogatosított tanúkutatások sem vezettek soha eredményre. Mivel a panaszos (illetve élettársa) ellen büntetőeljárás volt folyamatban, elrendelték az elmeorvos-szakértői vizsgálatot, amelynek során megállapították, hogy mérsékelt mentális hanyatláshoz társuló téveszmés elmezavarban szenved. A mentális fékrendszer és színvonal gyengülése, mint kóros elmeállapot súlyos fokban korlátozta a terhére rótt cselekmény következményeinek felismerésében, vagy a felismerésnek megfelelő cselekvésben. (A panaszos élettársa tekintetében is ezt állapították meg.)

7) A Testület felvilágosítás-kérése alapján a P.-i Rendőrkapitányság r. ezredes vezetője az alábbi tájékoztatást adta.

a) A panaszbeadvány azon része tekintetében, hogy a panaszos bejelentései alkalmával azt közölte vele az ügyeletes, hogy nem küld rendőrt, a tájékoztató levél egyrészt megismétli a 2016. május 21., 22. és 26. napján tett bejelentésekkel kapcsolatban készült dokumentumokban („Küldés leírása”, illetve szabálysértési feljelentések) foglaltakat, illetve megismételte, hogy 2016. május 23-án nem volt bejelentés.

A r. ezredes megállapította továbbá, hogy 2016. május 21-én a P.-i Rendőrkapitányság K.-i Rendőrőrsének beosztottai a helyszínen rendőri intézkedést megalapozó tény, körülményt nem tapasztaltak, illetve erre vonatkozó információ nem jutott tudomásukra. A 2016. május 22-én tett bejelentéssel összefüggésben rendőri intézkedésre okot adó, a bejelentésben szereplő veszélyhelyzet nem állt fenn. A panaszos 2016. május 26-án tett bejelentés nyomán haladéktalanul mentek a helyszínre a rendőrök, ahol a panaszos, valamint élettársának meghallgatását követően megállapították az állításaik megalapozatlanságát, s így a rendőri intézkedés jogalapjának hiányát.

b) A P.-i Rendőrkapitányság vezetője részletes tájékoztatást adott a Testületnek a panaszos és élettársa jellemző bejelentéseiről (megjegyezve azt, hogy a panaszossal szemben indult szabálysértési eljárásokban, büntethetőséget kizáró ok – kóros elmeállapot – alapján hozott feljelentés-elutasító határozatokat a szabálysértési hatóság megküldeni.

A panaszos élettársa (P. J.-né) korábban egy másik férfival együtt nyújtott be alaptalan panaszokat a P.-i Rendőrkapitánysághoz, a Megyei Rendőr-főkapitánysághoz, illetve az Országos Rendőr-főkapitánysághoz (a továbbiakban: ORFK). A férfi elhalálozott, ezt követően a nő a panaszossal létesített élettársi kapcsolatot, így 2011 óta már vele együtt nyújtja be a korábbival azonos tartalmú, ismételt panaszait.

A P.-i Rendőrkapitánysághoz érkező panaszlevelek tartalma döntően megegyező: minden esetben utalást tartalmaznak arra vonatkozóan, hogy a panaszosok lakóhelyükön korrupt rendőrök támadásainak, valamint sorozatos életveszélyes fenyegetésnek (lövések, betöréses rablások) vannak kitéve.

2007. május 16-án a panaszos élettársa és annak volt élettársa panasszal fordult a Megyei Rendőr-főkapitányság Vezetőjéhez, melyben arról adtak tájékoztatást, hogy megfenyegették és meg fogják gyilkolni őket. Állításuk szerint a fenyegetések egyik szomszédjuktól M. A. rendőrtől, a rendőrfiától, valamint K. Z. és K. G. rendőröktől származnak. A panaszos élettársa közölte továbbá, hogy amikor az

őt ért atrocitással kapcsolatban 2007. május 13-án a Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére (veszélyes fenyegetés miatt) bejelentést tett, akkor az ügyeletes azt felelte, hogy „ha már meggyilkoltak volna minket, akkor is késő lenne”. A bejelentő állítása szerint az ügyrel kapcsolatban az Országos Rendőr-főkapitányság az ügyet a BM Főtitkárság Hivatal vezetőjének küldte meg. A bejelentést a Megyei Rendőr-főkapitányság Titkársági és Koordinációs Osztálya - annak kivizsgálása érdekében - a P.-i Rendőrkapitányság Vezetőjének küldte meg. A panasz teljes körű kivizsgálása érdekében a területileg illetékes körzeti megbízott egyenruhában kísérelte meg felkeresni a bejelentőket, akik a kommunikációt elutasították, ajtót nem nyitottak. Megállapították továbbá, hogy a bejelentők által megnevezett, rendőrként aposztrofált személyek nem tartoznak a rendőrség állományába. A panaszosok által rendőrnek titulált M. A. létező polgári személy, s a vele szemben tett korábbi valótlan tartalmú bejelentések miatt P. J.-vel és a panaszos élettársával szemben a Nyomozó Ügyészség folytatott büntetőeljárást.

A panaszos élettársa és P. J. ellen 2006. január 23-án J. A. és T. Z.-né gy.-i lakosok a Gy.-i Polgármesteri Hivatalban bejelentést tettek, mely szerint nevezettek rendszeresen a legképtelenebb vádak (testi épségük veszélyeztetése, géppisztolyos sorozatlövés) alapján feljelentést tesznek ellenük. A Hivatal kérésére a körzeti orvos meg kívánta vizsgálni a panaszos élettársát, aki a vizsgálatot elutasította, majd az orvost is feljelentette, azzal vádolva, hogy meg akarja mérgezni.

A panaszos élettársa a panasz kivizsgálási eljárás időtartama alatt az ORFK GIF zöld számára újabb bejelentést tett, amiben arra utalt, hogy fiát megölték. A bejelentés tartalmára tekintettel kapcsolatfelvétel keretében – a M.-i Rendőrkapitányság körözési előadójának bevonásával – megállapították, hogy a bejelentés minden alapot nélkülöző, a fia él, a S.- n lakik és sérelmére bűncselekményt nem követtek el.

A panaszvizsgálás megalapozottsága érdekében a panasz kivizsgálását végző beszerezte és jelentéséhez csatolta az inkriminált bejelentést megelőzően, a K.-i Rendőrőrs beosztottai által a panaszosokkal szemben foganatosított rendőri intézkedések iratanyagát. A rendelkezésre álló dokumentáció alapján megállapítható, hogy 2005. június 14-e óta (2005. július 31-én, 2006. szeptember 6-án, 2006. szeptember 10-én) a panaszosok folyamatosan (lövésről, fenyegetésről) tettek minden alapot nélkülöző bejelentéseket. Végkonklúzióként megállapítást nyert, hogy P. J. és a panaszos élettársa üldözési mániával kombinált kényszerképzettel küzdenek, amely rosszindulattal párosulva eredményezi a valóság alapot nélkülöző bejelentések, panaszok megtételét. Sérelmükre sem rendőri állományba tartozó, sem polgári személy nem követett el jogsértést, éppen ők azok, akik valamennyi szomszédjukkal haragos viszonyban vannak, zaklatják a környezetükben élő személyeket és rendszeresen alaptalan feljelentések megtételével próbálnak rajtuk – vélt sérelmeik miatt – elégtételt venni.

A panaszos élettársa 2008. február 14-én a 80-204-830-as zöld számon újabb bejelentést tett szomszédja, K. Z. és fia ellen, akik nyilvánvalóan meg akarják kaparintani a telkét és ezért már több alkalommal is megfenyegették. Elmondta továbbá, hogy a fiatalabbik K. a K.-i Rendőrőrs dolgozik és több alkalommal fegyvernek látszó tárgyval fenyegetőzött. A bejelentés kivizsgálása során megállapítást nyert, hogy a K.-i Rendőrőrsön valóban dolgozik egy ilyen vezetéknevű rendőr, K. P. r. törzsőrmester, aki elmondta, hogy ő a szüleivel és testvérével K. településen él, Gy. településen sem ők, sem ismerőseik ingatlanl nem rendelkeznek, s magánügyből kifolyólag sem ő, sem rokonai nem jártak Gy.-n. A rendőr elmondta továbbá, hogy a panaszos élettársával szemben 2008 januárjában egy alkalommal – a Megyei Rendőr-főkapitányság Ügyeleti Osztályának utasítására – intézkedett. Véleménye szerint a nő mentális problémákkal küzd, rendszeresen tesz alaptalan bejelentéseket, a kárkerző rendőrökkel azonban nem kommunikál, mivel az egyenruha, illetve a megkülönböztető jelzéssel ellátott szolgálati gépjármű ellenére sem hiszi el róluk, hogy rendőrök. A r. törzsőrmester

elmondta, hogy az inkriminált intézkedés során a panaszos élettársa összefüggéstelenül kommunikált, érdeklődött, hogy kertvárosiak-e, majd feltehetően emocionálisan determinált utólagos gondolatmenetének felépítése kapcsán szőtte bele őt a kialakult téves kényszerképzetébe.

2008. április 14-én 21 óra 55 perckor a panaszos élettársa a Megyei Rendőr-főkapitányság Ügyeleti Osztályára újabb bejelentést tett, amelyben rendőri segítséget kért, mivel P. J.-t ismeretlen személyek meg akarják haraptatni egy nagy, vörös kutyával. A kikerkező rendőröknek a bejelentő nem nyitott ajtót, mert nem hitte el, hogy rendőrök és zárt ajtó mögül kiabálta, hogy a rendőrök a vörös kutyások és megint bántani akarják, és hozzátette, hogy semmi baja nincs. A rendőri intézkedés alatt a panaszos élettársa megint felhívta a 107-es segélyhívót és bejelentette, hogy „ismét itt vannak a vörös kutyások”, ám az ügyeletes tiszt meggyőzésre irányuló igyekezte ellenére sem volt hajlandó ajtót nyitni.

2008. szeptember 9-én P. J. és a panaszos élettársa az ORFK Titkárságára újabb – a korábbival azonos tartalmú – bejelentést tett, melyet az ORFK Ellenőrzési Szolgálat vezetője 2008. szeptember 17-én a Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének megküldött. A Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője a panaszbejelentést 2008. szeptember 23-án a P.-i Rendőrkapitányság vezetőjének – kivizsgálás végett – megküldte. A kivizsgálás során megállapítást nyert, hogy P. J. és a panaszos élettársa újabb bejelentése a korábbival azonos tartalmú, ugyan azon panaszostól származó ezért annak érdemi vizsgálata – az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény (a továbbiakban: tv.) 142. § (6) bekezdése alapján – mellőzésre került.

2008. október 7-ei dátummal ellátott levélben P. J. és a panaszos élettársa a Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjéhez újabb panaszt nyújtott be, melyben védelmet kértek a panaszos élettársának a M.-i Rendőrkapitányságon 2008. áprilisában tett bejelentése kapcsán, továbbá sérelmezték, hogy az ügy állásáról érdemi választ nem kaptak. Közölték, hogy 2008. október 2-án P. Z.-vel és feleségével szemben bántalmazás miatt feljelentést tettek a Városi Bíróságon, s fenti személyek rendőri mivolta felől érdeklődtek. A kivizsgálás során ugyancsak megállapítást nyert, hogy P. J. és a panaszos élettársa újabb bejelentése valóság alapot nélkülöző, a korábbival azonos tartalmú, ezért annak érdemi vizsgálatát – az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény 142. § (6) bekezdése alapján – mellőzték.

A 2009. évben P. J. és a panaszos élettársa a P.-i Rendőrkapitányságra bejelentést nem tett, panaszbeadványt részükről – a hatásköri vagy illetékességi szabályok alapján – kivizsgálás érdekében nem küldtek meg. A panaszosok mindössze a 2009. május 15-én kelt és az ORFK vezetőjének Titkárságához benyújtott panaszbeadványukra (2009. június 9-éig, az újabb panasz megírásáig) vonatkozó érdemi válasz hiányát kifogásolták.

A 2010. évben – feltehetően P. J. halála okán – a panaszos élettársa a bejelentések tételétől tartózkodott.

2011. február 15-én 16 óra 20 perckor a panaszos élettársa bejelentést tett, miszerint a pincéje támfala félig ki van dőlve, emiatt fél, hogy az építmény rá fog esni. Azt is elmondta, hogy a fal körül gyanús lábnyomokat és járműnyomokat talált. A bejelentés kapcsán érdemi intézkedésre okot adó körülmény nem volt megállapítható.

2011. július 5-én a panaszos élettársa feljelentést tett a panaszos ellen, aki 5 óra 15 perckor kisebb értékre elkövetett lopás vétségét követte el oly módon, hogy onnan az élettársának kizárólagos tulajdonát képező készpénzt, televíziót, kávéfőzőt, faliórát tulajdonított el, a bűncselekménnyel okozott kár 79.000 Ft. A beszerzett adatok alapján megállapították, hogy bűncselekmény elkövetése nem valósult meg, ezért (mivel a cselekmény nem bűncselekmény) a feljelentést elutasították.

A panaszos élettársa ugyanebben az évben feljelentést tett ismeretlen tettes ellen, aki október 6-a és 15-e közötti időben Gy.-n lévő bekerítetlen telkén álló körtefájáról eltulajdonított kb. 25 kg körtét. Az ügyben szabálysértési eljárás indult.

2011. augusztus 26-án 8 órakor a panaszos élettársa a telekről bejelentette, hogy telkén levették a lakatot. A helyszínrre érkező járőr meghallgatta a láthatóan zavart bejelentőt, aki elmondta, hogy a hajnali órákban, kb. 4 óra 30 perckor sok ember megjelent a lakásuknál, kiabáltak, az ő távozásukat követelték. Elmondta, hogy amikor reggel felébredtek párjával, nem tudták kinyitni az ajtón lévő lakatot, mivel azt valaki megütötte, feltehetően fel akarta tömi. Meghallgatták továbbá a láthatóan zavart panaszost, aki a bejelentő által elmondottakon kívül nem tudott mást elmondani. Ezt követően szemrevételezték a bejelentésben szereplő lakatot, ami ép és sértetlen volt, csak a lakat gyenge minőségéből és rossz kiképzéséből adódóan a nyitására szolgáló kulcs nehezkésen ment a zárba, de azt gond nélkül nyitotta. A panaszos ezután a lakatot beolajozta, ezt követően tökéletesen működött.

A panaszos és az élettársa 2011 augusztusában az ORFK-hoz nyújtott be panaszt, melyet az ORFK Központi Nyilvántartója 2011. augusztus 12-én iktatott. A panaszban a panaszos és élettársa azt kifogásolják, hogy a sérelmükre 2011. augusztus 5-én elkövetett kukoricalopásra a rendőrség nem reagált. Ugyanezen beadvány másik sorában a panaszos már azt sérelmezi, hogy a 2011. augusztus 6-án elkövetett körtelopás esetében a rendőrök fényképeztek és jegyzőkönyvet vettek fel. A panaszosok beadványukban utalást tesznek arra vonatkozóan is, hogy házuk környezetében lövöldözés történt, melynek nyomai a ház és a pince falán is látszanak.

Az ORFK a beadványra vonatkozóan – a Megyei Rendőr-főkapitányság útján – a P.-i Rendőrkapitányság kivizsgálását kérte. A P.-i Rendőrkapitányság vezetőjének távollétében, a kapitányságvezető-helyettes, előbb 2011. augusztus 16-án, majd 2011. november 18-án kelt átiratában a Megyei Rendőr-főkapitányság Hivatalának Vezetőjét a panasz kivizsgálásának megtörténtéről, illetve annak alaptalanságáról tájékoztatta.

2011. szeptember 4-én a panaszos élettársával szemben az általa elkövetett valótlan bejelentés szabálysértés elkövetése miatt feljelentést tettek. Előző nap ugyanis az ügyeletes vezető utasítására a P.-i Rendőrkapitányság járőre megjelent a panaszos élettársának lakcímén, mert bejelentést tett arról, hogy ismeretlen személyek vannak nála, fenyegetik őt, el akarják vinni egy másik városba, illetve le akarják lőni. A helyszínre érve a járőr azt tapasztalta, hogy a bejelentő lakóháza környezetében senki nem tartózkodik. Meghallgatta a bejelentőt, aki elmondta, hogy a M. fia, valamilyen László a kertjének az aljából kiabált neki, hogy éjfélkor le fogja lőni, illetve el fogja rabolni. A bejelentő elmondta továbbá, hogy a fenyegetés valószínűleg azért van, mert M. fia féltékeny a bejelentőre, aki új párkapcsolatban él. A házban tartózkodott még a panaszos, aki megpróbálta megerősíteni a bejelentő állításait, viszont a történeteket az előző napra saccolta, illetve elmondták, hogy az aznap napon történt esetről hangfelvétellel rendelkeznek. Ekkor a járőr kérte a bejelentőt, hogy játssza le neki a felvételt, mire a panaszos azt mondta, hogy az már a katonai bíróságon van, hétfőn adták oda a bírónak. Arra nem tudott válaszolni, hogy a szombaton (az intézkedés napján) készült felvételt hogyan adták oda hétfőn a bírónak. Ekkor a panaszos élettársa közölte, hogy ez a felvétel mégiscsak nála van, de nem mutatja meg, majd csak a katonai bírónak. Adatgyűjtést hajtottak végre, melynek során a járőr meghallgatta T. Z.-né, aki elmondta, hogy ő ott lakik, de

aznap nem hallott semmilyen veszekedést, kiabálást, illetve a panaszos élettársa által megjelölt telken aznap délután nem volt senki. Elmondta, hogy minden nap, rendszeresen előfordul, hogy a panaszos élettársa kiabál, szidja az ott lakókat.

2011. szeptember 10-én 12 óra 40 perckor a P.-i Rendőrkapitányság járőre megjelent a panaszos élettársa lakcímén, ahonnan bejelentést tett arról, hogy ellopták a szőlőjét. A helyszínen a bejelentő a meghallgatása során elmondta, hogy a két szomszédos telek tulajdonosai lelopták a szőlőjét oly módon, hogy a bal kéz felől lévő szomszéd a bal szélső szőlősorból, míg a jobb kéz felől lévő szomszéd a jobb szélső sorból lopott néhány fürt szőlőt. A helyszínt megmutatta a járőrnek, aki megállapította, hogy a kiszáradt szőlőtőkén pár fürt összeaszalódott szőlőfürt lóg. A tőkék alatt arra utaló nyomot nem tapasztalt, hogy onnan loptak volna, mivel ott egyetlen egy darab szőlőszem sem volt lepotyogva, továbbá a frissen gereblyézett földön lábnyomokat nem talált.

2011. szeptember 11-én a P.-i Rendőrkapitányság beosztottai a panaszos élettársa ellen valótlan bejelentés szabálysértése miatt feljelentést tettek. Előző nap ugyanis bejelentést tett a 107-es segélyhívó számra arról, hogy több személy van a háza előtt és fenyegetik. A helyszínre érve a járőr megállapította, hogy a bejelentő lakóháza környezetében senki nem tartózkodik, az épület előtt a panaszos ült, aki elmondta, hogy élettársa alszik. A rendőri felszólításra élettársát felébresztette, aki kijött a bódéból és elmondta, hogy nem a háza előtt, hanem a völgyben, a házától kb. 200 méterre volt több személy, akik fenyegették azzal, hogy „elvitetik a rendőrséggel”, illetve „elintézik, hogy a rendőrség eltegye láb alól”. A panaszos az élettársa által elmondott történetre a csak bólogatott, helyeselt, a történetek saját szavaival történő erősítésre vonatkozó felszólításkor, egy másik történetet kezdett el mesélni, ami több hónapja történt. A járőr megkereste azt a területet, melyet a bejelentő megjelölt, ahol gyengén lehetett hallani, hogy a panaszossal kiabál az élettársa, de a távolság miatt a bejelentő házától nem lehetett érteni, hogy mit mond. A lakókörnyezetben adatgyűjtést végeztek, melynek során a járőr meghallgatta T. Z.-ét, aki elmondta, hogy ő ott lakik, de aznap nem hallott semmilyen veszekedést, kiabálást, illetve a megjelölt telken délután nem volt senki.

2011. szeptember 14-én a területileg illetékes járőrök újból megjelent a panaszosé ingatlanánál, mivel a panaszos élettársa 11 óra 30 perckor bejelentést tett, miszerint a völgyben, a kanyarban bántalmazták. A helyszínen meghallgatták a bejelentőt, aki elmondta, hogy a bejelentése előtt a panaszossal gyalogoltak otthonuk felé, amikor a Farkasvölgybe érkezve, minden ok nélkül egy szőke hajú nő megtépte a haját. Sérülése nem keletkezett, orvosi ellátást nem kér. Nem tudott személyleírást adni a bántalmazóról. A panaszos a bejelentő által elmondottakat megerősítette, ahhoz hozzáfűzni nem kívánt semmit. A járőrök a Sz.-t, illetve a völgyet átvizsgálta, de sem szőke hajú nővel, sem más állampolgárral sem találkoztak.

A területileg illetékes járőr 2011. szeptember 15-én 20 óra 45 perckor megjelent ismét a panaszoséknál, mert az élettárs bejelentést tett arról, hogy összeveszett a panaszossal, aki meg is lökte. A helyszínen a bejelentő elmondta, hogy összeveszett a panaszossal egy harmadik nő miatt, annak során a panaszos egy alkalommal megrúgta a bal lábát és megütötte a hátát tenyérrel. Mentőt nem kért a helyszínre és orvosi ellátást sem igényelt. A magánindítványra való tájékoztatást megértette és elmondta, hogy másnap elmegy a kórházba, hogy beszerezze a szükséges orvosi papírokat és meg fogja tenni a feljelentést a panaszos ellen. Ezt követően meghallgatták a panaszost, aki elmondta, hogy összevesztek, mert élettársa nagyon féltékeny. A szóváltás során a nő mindent felforgatott, a lakásban örölt fűszerpaprikát és tésztát öntött a földre, valamint nagy rendtelenséget csinált. Tettlegességre nem került sor. Most viszont összekapolja a cuccait és elmegy, mert nem bír így élni, és azt a rendőrök jelenlétében meg is tette. 21 óra körüli időben az élettárs ismét bejelentést tett a rendőrségre arról, hogy a panaszos ellopta a takarékbetétkönyvét. A járőr az utcán ismét intézkedés alá vonta a panaszost, átvizsgálta a ruházatát, és szatyrait, de az nem vezetett

eredményre. A járőr közölte a panaszos élettársával, hogy valótlan bejelentés szabálysértés elkövetése miatt feljelenti, amit megértett.

2011. november 4-én a panaszos élettársa Városi Ügyészségen ismeretlen tettes ellen feljelentést tett, aki az aláírását aláhamisította a körjegyző előtti eljárásban. A büntetőeljárást az ügyben megszüntették.

2011. november 9-én a panaszos és az élettársa az ORFK vezetőjéhez ismételt panaszt nyújtottak be, melyben (korábbi bejelentéseikhez hasonlóan) arról számoltak be, hogy szomszédaik és idegenek, köztük rendőrök is, a házukra és rájuk lövöldöznek, bántalmazzák és zaklatják őket, kutyát uszítanak rájuk. Az ORFK a panasz kivizsgálásához a P.-i Rendőrkapitányság tájékoztatását kérte. A tájékoztatásadás részeként közölték, hogy a panaszosok bejelentéseire kezdetben a Rendőrkapitányság azonnal reagált, azonban a bejelentések minden esetben megalapozatlannak bizonyultak, és indokolatlan rendőri intézkedéseket generáltak. A helyi önkormányzat kezdeményezte nevezettek ideg-elme orvosi vizsgálatát, azonban, mivel ennek jogszabályi feltételei nem álltak fenne, erre nem kerülhetett sor. A pár rendszeresen feljelenti a körülötte lakó szomszédokat is, akik évek óta szenvednek magatartásuktól.

2011. december 10-én a P.-i Rendőrkapitányság beosztottai valótlan bejelentés szabálysértése miatt feljelentették a panaszost és élettársát. Aznap 11 óra 45 perckor az ügyeletvezető utasítása alapján megjelentek a lakcímükön, mert bejelentés érkezett, hogy kiabálnak, üvöltöznek és a környéken lakókat szidalmaznak, amit nem lehet tovább elviselni. Közben az ügyeletvezető tájékoztatta a járőrt, hogy az ORFK Főügyeletén keresztül bejelentést tett a panaszos is arról, hogy „rálóttek és egy méterre a feje felett ment el a golyó”. A járőrök intézkedés alá vonták őket, akik közölték, hogy a szemközti domboldalról lőttek rájuk és a golyók a fejük felett mentek el. Ezt követően meghallgatták a neve és adatai zártan kezelését kérő első bejelentőt, aki elmondta, hogy a közeli szántóföld utáni erdősávban reggel óta fácánvadászatot tartanak és valóban több lövést is lehetett hallani, de az utóbbi 1-2 órában nem hallott semmilyen lövést, a vadászok pihenőt tartottak.

2012. január 3-án 15 óra 30 perckor a panaszos élettársa bejelentést tett arról, hogy valaki levette házának a vakolatát. A bejelentő a helyszínen elmondta, hogy a házáról M.-nek a fia verte le egy részen a vakolatot, azt a házból látta. A panaszos az elmondottakat alátámasztotta, hozzátette az egyik tetőlécből is kifaragtak egy darabot. A járőri jelentés tartalmazza, hogy az ingatlan (annak korából adódóan) igen elhanyagolt állapotban volt, arról több helyen pergett a vakolat, valamint a tetőszerkezet több helyen sérült volt.

AZ ORFK Ellenőrzési Szolgálat Központi Panaszirodája 2011. december 12-én kelt átirattal, arról adott tájékoztatást, hogy a panaszost és élettársát (az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény 142. § (6) bekezdésére hivatkozással: a korábbival azonos tartalmú, ismételt, továbbá a névtelen bejelentés vizsgálata mellőzhető) a hatóságához érkező további, azonos tartalmú beadványaik irattárba történő helyezéséről értesítette.

2013. február 6-án 8 óra 23 perckor a panaszos élettársa a Megyei Rendőr-főkapitányság Ügyeleti Osztályára tett bejelentést arról, hogy a házába betörték, az elkövetők a lakatpántot lefeszítették. Az intézkedő járőr meghallgatta a bejelentőt, illetve a panaszost, akik elmondták, hogy a lakrészből és a pincéből nem hiányzik semmi. A lakrészébe bejutást biztosító ajtón az időjárás által okozott természetes korrodálódáson és vetemedésen kívül bűncselekményre vagy szabálysértésre utaló elváltozás nem volt. A bejelentő által említett lakatpánt lefeszítése nem történt meg, mivel az ajtón elhelyezett két darab lakatot sértetlen állapotban találták. A panaszos a Budapesti Rendőr-

főkapitánysághoz nyújtott be panaszt (a vonatkozó hatásköri szabályok alapján a P.-i Rendőrkapitánysághoz áttették), amelyben a rendőrkapitányság beosztottainak 2013. február 6-ai intézkedését kifogásolta. A panaszt a rendőrkapitányság vezetője kivizsgálta és megállapították annak alaptalanságát.

2013. április 19-én a Megyei Rendőr-főkapitányság Ügyeleti Osztályára tett bejelentést a panaszos arról, hogy egy cigány férfi bántalmazta. Az intézkedő járőr a bejelentőt, illetve élettársát meghallgatta. A bejelentő elmondta, hogy 8 óra körüli időben a buszmegállóban találkoztak egy általuk jól ismert cigány férfival, akivel korábban már több nézeteltérésük volt. Ismét összekülönböztek, és a férfi a bejelentőt két alkalommal a jobb szeménél, és a torkán ököllel megütötte, azzal sérüléseket okozott. Megmutatott a nyakán egy kb. 5 mm nagyságú hámsérülést, amely első ránézésre jellegzetes borotválkozás során keletkezett sérülésnek nézett ki. Ezt támasztotta alá, hogy bejelentő arca és nyaka láthatóan frissen borotvált volt. Továbbá megmutatta a jobb szemöldökét is, amelyen egy kb. 2 cm hosszúságú, varasodó seb volt látható. Az intézkedő r. őrmester tájékoztatta társát, hogy egy-két hete, amikor hasonló ok miatt intézkedett a bejelentővel szemben, akkor már megvolt ez a seb. A bejelentő elmondta, hogy az ütések következtében a sebei nagyon véreztek, és ennek nyoma a buszmegállóban is látható, ott van egy nagy nagyvértócsa. Ennek erősen ellentmondott a tény, hogy a bejelentő ruházatán, nyakán és arcán véryomok nem voltak, illetve az összes buszmegálló ellenőrzését követően a járőr vértócsát sehol nem talált.

2013. május 9-én 19 óra 15 perckor a Megyei Rendőr-főkapitányság Ügyeleti Osztályára a panaszos élettársa tett bejelentést, mely szerint őt haragosai bántalmazták. A helyszíni meghallgatás során elmondta, hogy 16 óra körül kiment a háza elé, hogy a mosásból maradt vizet kiöntse. Ekkor hirtelen megjelentek először ketten, majd legalább hatan-heten és az egyikük egy alkalommal megütötte ököllel a fején, majd ugyanilyen gyorsan el is tűntek a támadók. Támadóiként megnevezte T. Z.-t, a „picsakapitányt”, annak feleségét, „az alezredes vörös kurvát”. Közben megjelent a panaszos, aki hozzátette, hogy ott voltak még négyen-ötven rajtuk kívül. Azt konkrétan nem tudta elmondani az élettárs, hogy ki és miért, milyen okból ütötte meg, csak folyamatosan a homlokát mutogatta a jobb szemöldöke felett, hogy ott már be van dagadva, meg már teljesen lila. A mutatott részen a járőr semmilyen sérülést nem látott.

2013. május 8-án a panaszos az ORFK Ellenőrzési Szolgálat Központi Panaszirodáján panaszt terjesztett elő a P.-i Rendőrkapitányság K.-i Rendőrőrs beosztottainak intézkedése miatt: 2013. április 10-én 8 óra 45 perckor a rendőrök verték az ajtót és a panaszos élettársát. Meg akarták ütni gumibottal és a fekete kesztyű a kezükön volt, „piszkos kurva, mingyá leütlek, vénkurva leütlek” ezt üvöltözték a rendőrök. A panaszbeadvánnyal kapcsolatban megállapították, hogy az abban foglalt állítások minden alapot nélkülöznek, a panaszossal szemben 2013. április 10-én rendőri intézkedést nem fogantatosítottak.

A N.-i Járásbíróság 2013. május 8-án hozott végzésében megállapította, hogy a panaszos elkövette a valótlan bejelentés szabálysértését, ezért pénzbírsággal sújtotta. A járásbíróság elrendelte a panaszos elővezetését, tekintettel arra, hogy ellene hamis vád miatt folyt büntetőeljárás, a bíróság 2013. június 12-én bűnösséget megállapító ítéletet hozott.

2014-ben a panaszos bejelentései kapcsán 39 általános tárgykörben iktatott anyag keletkezett. A panaszossal szemben a P.-i Rendőrkapitányság 3 esetben folytatott le büntetőeljárás (súlyos testi sértés, zaklatás és garázdaság bűncselekménye miatt). A panaszos élettársa bejelentései kapcsán 35 általános tárgykörű irat keletkezett, és vele szemben is 3 büntetőeljárás lefolytatására került sor.

A 2015. évben a panaszos bejelentései alapján 47, míg az élettársa által tett bejelentések alapján 18 általános tárgykörű irat iktatása történt meg.

2016 első félévében a panaszos 29, míg élettársa 20 bejelentést tett. Azok tartalmában az évek során változás nem következett be. Bejelentéseiket – az igazságügyi elmeorvos-szakértő megállapítása szerint – mérsékelt mentális hanyatláshoz társuló téveszmés elmezavar generálja. A teljes körű tájékoztatás érdekében a P.-i Rendőrkapitányság vezetője megállapította azt is, hogy 2016. II. negyedéve vonatkozásában – a TIK 112-es hívószámán –67 bejelentést tett a panaszos és élettársa. Tekintettel a bejelentések – veszélyhelyzetre, életveszélyre vonatkozó – tartalmára, valamint a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 13. §-ának (1) bekezdése szerinti intézkedési kötelezettségre, a rendőrkapitányság járőrei kötelesek a bejelentések helyszínén történő megjelenésre.

IV.

A panaszbeadvány azon része tekintetében, miszerint a panaszos kéri, hogy a számára okozott nehézségek miatt „fájdalom költséget” ítéljenek meg neki, a Testület az alábbi megállapításokat teszi.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint, akinek az Rtv. a IV., V. és VI. Fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést fogantató rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján ugyanakkor kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat-csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A panaszos a panasz kiegészítésében nem részletezte, mit ért pontosan a kért költségek alatt, azonban a Testület rámutat arra, hogy semmilyen kártérítés, kártalanítás tekintetében – hatáskörének hiányában – nem jogosult dönteni.

V.

A panaszbeadványban a panaszos sérelmezte, hogy az általa megjelölt számtalan időpontban a rendőrség nem nyújtott segítséget, illetve „nem kommandósokat, csak rendőröket küldtek” a helyszínre. A Testület a panasz és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.

22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, illetve az Alaptörvény XV. cikkében foglalt diszkrimináció tilalmát az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrségnek keletkezett-e intézkedési kötelezettsége.

A panaszos számos esetet felsorolt 2016. május 21. és 26. napja között, amikor ő vagy élettársa a 112-es segélyhívó számra tett bejelentést arról, hogy őket név szerint megjelölt személyek zaklatják, fenyegetik, életveszélyesen megfenyegetik.

A rendőrségi dokumentumok szerint 2016. május 23. napján a panaszos (illetve élettársa) részéről nem történt regisztrált bejelentés, míg május 21-én, 22-én és 26-án valóban történt bejelentés. A rendőrségi dokumentumokból (a hanganyagokból, a jelentésekből, a P.-i Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztatásából) megállapítható, hogy 2016. május 21-én a panaszos egy férfi fenyegető magatartásáról tett bejelentést a segélyhívó számra. Segítséget kért a panaszos, de csak kommandósokat akart a helyszínre, rendőröket nem. Egy nappal később szintén életveszélyes fenyegetésről tett bejelentést a panaszos, és arra utalt, hogy lehetséges, az illető személyek rendőrök voltak. Ezúttal is segítséget kért, de ismételten elmondta, hogy kommandósokat küldjenek a házához. 2016. május 26-án a panaszos élettársa hívta a segélyhívó számot, miszerint kiabáltak és fenyegetően léptek fel velük szemben többen, illetve ezúttal csúzlival is lőttek. Segítséget kértek, de szintén csak kommandósok küldését kérték.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 1. és 2. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az Rtv.-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, illetve szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében.

Az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előljárója utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. A Szolgálati Szabályzat 9. §-a szerint továbbá a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett – ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak – szóbeli

figyelmeztetést alkalmaz. A szóbeli figyelmeztetés során a rendőr a szabálysértés elkövetését elismerő személyt felszólítja a tevékenysége abbahagyására. A rendőrt közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés észlelése vagy tudomására hozása esetén abban az esetben terheli a közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása érdekében szükséges intézkedési kötelezettség, ha a) ilyen jellegű szolgálati feladat ellátására kapott utasítást, vagy b) intézkedése során ilyen jogsértést észlel, és - amennyiben ez az eljárás lefolytatásának jogszabályi feltétele - rendelkezik a tevékenység ellátáshoz, illetve a szabályszegés dokumentálásához szükséges technikai eszközzel.

A fentiekre vonatkozóan továbbá több jogszabályi rendelkezés is felhívható. A Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 339. §-ának (1) bekezdése szubszidiárius tényállásként határozza meg a garázdaság bűncselekményét: amennyiben súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, az követi el a bűncselekmény vétségi alakzatát, aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen. A zaklatás (szintén szubszidiárius) tényállását a Btk. 222. §-ának (1) bekezdése ekként határozza meg: amennyiben súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, az követi el a bűncselekmény vétségi alakzatát, aki abból a célból, hogy mást megfélemlítsen, vagy más magánéletébe, illetve mindennapi életvitelébe önkényesen beavatkozzon, őt rendszeresen vagy tartósan háborgatja. A Szabs. tv. 173. §-a szerint a veszélyes fenyegetés szabálysértését valósítja meg az, aki mást félelemkeltés céljából a megfenyegetett személyre vagy annak hozzátartozójára vonatkozó, a becsület csorbítására alkalmas tény nagy nyilvánosság elé tárásával komolyan megfenyeget.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

Erre a kérdésre Testület egyértelmű igennel felelt, hiszen valamennyi, segélyhívó számra tett bejelentésben előadottak felvethették a fent megjelölt valamely jogellenes cselekmény – intézkedéshez szükséges, minimális szintű – gyanúját.

A Testület megítélése szerint a jogellenes cselekmények elkövetésére vonatkozó telefonos segélykérések bizonyosan olyan körülmények, amely a közrend védelme érdekében az Rtv. idézett 13. §-a alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztettek. A Testület megállapítása szerint az intézkedés kezdeményezésével nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy a rendőrség mennyiben tett eleget intézkedési (segélynyújtási) kötelezettségének.

A panaszos állítása szerint a rendőrök nem nyújtottak megfelelő segítséget. Ugyanakkor már magából a panaszbeadványból kiderül, hogy a panaszos kizárólag „kommandós, nem rendőr” segítségét kérte. A beadványból kiderül az is, hogy nem ismerték fel, hogy a helyszínen megjelent személyek rendőrök voltak, illetve bukott rendőrökről írt hosszasan be a beadványban a panaszos,

A rendőrségi dokumentumok szerint a rendőrség valamennyi, a bejelentés szerinti időpontban megjelent a helyszínen, de intézkedést nem fogantatosítottak, illetve nem tudtak érdemben

intézkedni. 2016. május 21-én a panaszos házánál megjelent rendőrök a panaszost meghallgatni nem tudták, mivel többszöri kopogtatásra ellenére nem nyitott ajtót (csupán az ajtó mögül szólt egyszer, utána nem lehetett kommunikálni vele). A rendőrök nem tudtak a helyszínen bűncselekményt (szabálysértést) megállapítani, illetve rendőri intézkedést megalapozó tény, körülményt nem tapasztaltak, erre vonatkozóan információ nem jutott tudomásukra.

2016. május 22-én a rendőrök a helyszínen úgyszintén nem tudtak a panaszossal beszélni, mert nem volt hajlandó kommunikálni velük. Ez alkalommal sem láttak más személyt a panaszos házánál, rendőri intézkedésre okot adó, a bejelentésben szereplő veszélyhelyzet nem állt fenn.

2016. május 26-án a rendőrök tudtak a helyszínen beszélni a panaszossal és élettársával, akik elmondták, hogy életveszélyes fenyegetést kaptak, illetve ezek a személyek korábban a kutyájukat is megpróbálták elpusztítani. A rendőrök ezúttal megállapították, hogy a panaszos és élettársa által előadottak életszerűtlenek, ezért rendőri intézkedésnek nem volt jogalapja.

A Testület emellett szükségesnek tartja megemlíteni, hogy a panaszos (és élettársa) által tett bejelentések tekintetében a szabálysértési hatóság számos alkalommal megállapította, hogy azok tényállásszerűek, azaz felmerült a valótlan bejelentés szabálysértése minden alkalommal. A panaszos (és élettársa ellen) korábban folyamatban volt büntetőeljárásban ugyanakkor elmeorvos-szakértői vizsgálatot rendeltek el, amelynek során megállapították, hogy büntethetőséget kizáró ok áll fenn mindkét személy esetében (kóros elmeállapot). Ugyanakkor ez – az Országos Bírósági Hivatal tájékoztatása szerint – nem éri el azt a szintet, hogy gondnokság alá kerüljenek.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási (és felvilágosítás-adási) kötelezettségét: a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható (az ultima ratio elve alapján), vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. (A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.)

A Testület az ügygel összefüggésben utal a 28/2008. (VII. 9.) számú állásfoglalásában kifejtett álláspontjára, miszerint a rendőr intézkedési kötelezettségének teljesítését a jogbiztonság elvének és ezzel összefüggésben a személyek tisztességes eljáráshoz fűződő jogának viszonylatában kell vizsgálni. Az Alkotmánybíróság 9/1992. (I. 30.) AB határozatában rögzíti, hogy az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdése által lefektetett jogállamiság elvének nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság érvényesülése nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Az 56/1991. (XI. 8.) AB határozat szerint „a jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket.”

Ilyen tekintetben a jogbiztonság alkotmányos követelménye szoros kapcsolatot mutat a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjoggal, amelyben egyértelműen benne foglaltatik, hogy az állampolgárok jogainak és érdekeinek védelmében az erre jogosult és kötelezett szervek a jogszabályokban lefektetett előírásoknak megfelelően fellépjenek.

A Testület álláspontja szerint jelen esetben a rendőrök feladata a jogellenes cselekményre utaló állampolgári bejelentések tekintetében az volt, hogy meggyőződjenek annak megalapozottságáról, azt követően a lehetőségekhez mérten adatgyűjtést végezzenek (meghallgatások), a tényállást tisztázzák, illetve a panaszosnak a szükséges tájékoztatást megadják (például arról, hogy feljelentést tehet).

A rendelkezésére álló bizonyítékok egybevetése alapján a Testület úgy ítélte meg, hogy a rendőrség (hangfelvétellel is alátámasztott) állítása egyértelműen a valószínű. A rendőrség valamennyi esetben eleget tett intézkedési kötelezettségének: a tényállás tisztázása érdekében megjelentek a helyszínen, és próbálták elsődlegesen a panaszost meghallgatni, amitől azonban az első két esetben elzárkózott (a harmadik esetben pedig egyértelműen életszerűtlen előadást tett ő és élettársa is), ami megakadályozta a tényállás felderítését. A rendőrök a rendelkezésre álló módon (a helyszín megtekintésével) minden esetben arra a megállapításra jutottak, hogy bűncselekmény (szabálysértés) nem történt, illetve rendőri intézkedést megalapozó körülményt nem tapasztaltak, erre vonatkozó információ nem jutott tudomásukra (mivel az első két esetben nem is volt érdemi kommunikáció a panaszos és a rendőrök között).

A Testület megállapította, hogy a rendőrség mindhárom esetben eleget tett segítségnyújtási kötelezettségének, amivel nem sértették meg a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapjogát.

V.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a rendőröknek a telefonos állampolgári bejelentések nyomán, a helyszínen intézkedési kötelezettségük keletkezett, amelynek a rendelkezésre álló információk alapján, és a panaszos közreműködésének megtagadása ellenére maradéktalanul eleget tettek, ami által nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapjoga.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2017. április 27.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Dömönkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag